

læger man så regner med, der bliver brug for på speciallægeniveau? For i Sundhedsstyrelsens anbefalinger ligger der jo 250, og som jeg kan forstå på det, så fulgte der ikke rigtig penge med.

For det, der jo undrer mig en lille smule i det her forslag til vedtagelse, er, at man ikke også samtidig har tilkendegivet, i hvilket omfang man ville prioritere det i kommuneforhandlingerne. Det er jo nogle forhandlinger, der pågår nu, og det er faktisk centralt for os alle sammen at få at vide, om det her område er et, der vil blive prioriteret. For det, vi hører, er altså, at man i H.S bl.a. har planer om at nedlægge tilbud særligt rettet til unge med spiseforstyrrelser. Det vil jo faktisk være kontra det, som regeringen tilsyneladende ønsker.

Kl. 19.55

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil også gerne høre, om regeringen vil prioritere, at der kommer nogle penge med til dette område under kommuneforhandlingerne, for allerede da kommunerne under de stramme økonomiske rammer sidste år skulle lægge budget, så vi jo, at f.eks. Frederiksberg lukkede sin ungdomsrådgivning, som ellers var en stor succes, hvor unge kunne henvende sig anonymt og få kvalificeret rådgivning, der kunne hjælpe dem, så de forhåbentlig ikke kom så langt ud, at de behøvede behandling på en psykiatrisk afdeling.

Det er jo nogle af den slags tiltag, der kunne være med til at forhindre, at der sker så stor en stigning i antallet af børn og unge, der har behov for psykiatrisk behandling. Derfor virker det jo fuldstændig modsatrettet i forhold til det, der åbenbart er regeringens intention, at man har lagt så stramme rammer, at den type tiltag bliver lukket.

Derfor vil jeg gerne høre: Vil man sørge for, at der kommer penge med ud, så man kan prioritere det her område i kommuner og amter?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Fru Anne Baastrup spørger til uddannelseskapa- citeten og behandlingsbehovet. Det afgørende er jo her, at vi sætter ind med den rigtige be- handling på det rigtige niveau, og vi har jo drøft- et – det var også det, jeg talte om i min ordfører- tale – at det er vigtigt her at bruge alle fagperso- nerne, ikke kun bruge lægerne, men bruge hele

spektret. For det kan være, at man ved hjælp af en tidlig indsats hurtigere kan nå op på, at ud- dannelseskapa- citeten er i overensstemmelse med behandlingsbehovet.

Så spørger hr. Kim Sejr om antallet af henvis- ninger, og jeg kan bare sige, at rent demografisk overstiger antallet af henvisninger jo det, som demografien alene skulle være årsag til.

Det er også det, vi gerne skulle have frem i debatten i dag. Er det her Danmark det rumme- lige samfund? Er hverdagen blevet for stresset? Er hverdagen blevet for ensporet til, at der kan være plads til os alle? Og skal svaret altid være behandling?

Der skal selvfølgelig være behandling for dem, der er diagnosticeret og har brug for psyki- atrisk behandling. Men er der andre måder, hvor vi kan komme ind tidligere i forløbet og derved kan prøve at få bedre overensstemmelse mellem uddannelseskapa- citeten og behand- lingsbehovet? I forhold til prioriteringen har vi en psykiatriaftale, som jo løber også ind i de kommende år, og der er området prioriteret med adskillige millioner kroner, og det vil jeg gerne henholde mig til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har vi jo den fordel, at hr. Hans Andersen også er kendt på det sociale område og derfor naturligvis er stødt ind i problemet grundtakst- modellen, for det er jo rent faktisk sådan, at når man snakker med socialrådgivere rundtom- kring i landet, så siger de ikke sjældent, at forud- sætningen for, at de kan få lov til at henvise et barn til det behandlingstilbud, barnet rent fak- tisk har brug for, er, at barnet er 110 pct. udredt, ellers kan man ikke få pengene ud af kommune- kassen. Så dér er i hvert fald et problem, jeg sy- nes hr. Hans Andersen skulle forholde sig til.

Så er jeg lidt skuffet over, at regeringspartier- ne med det her forslag til vedtagelse derved i virkeligheden afviser de beregninger, der ligger til grund for de rapporter, der har været, siden vi fik den første i vistnok 1998. Her har man hele tiden satset på, at målet er 250 speciallæger, tror jeg. For det, hr. Hans Andersen jo her har sagt, er, at det ikke handler om at uddanne speciallæ- ger. Det handler om sådan en helt masse andet.

Jeg vil godt helt klart have at vide: Vil rege- ringen med den her vedtagelse, som jo bliver vedtaget, satse på uddannelse af speciallæger og permanentgøre uddannelsen af speciallæger inden for børne- og ungepsykiatrien? Det er jo der,